

Meesternorm Jasper Geurink

In de laatste ronde van de Meesterklasse ging de Groninger Combinatie met 7-3 onderuit tegen het Limburgse Voerendaal. Geen schande, Voerendaal heeft betere spelers en de Groninger Combinatie trad aan met twee invalers. Eén van hen leverde trouwens een bijzondere prestatie: Mark Kruit scoorde met zwart een stevige plusremise tegen IM Oscar Lemmers, van een ratingverschil van 500 punten was niets te merken. Verder stond deze wedstrijd vooral in het teken van de meestresultaten. Bij winst zouden Bonno Pel en Jasper Geurink allebei hun eerste meesternorm binnenhalen. Pel strandde in het zicht van de haven, uiteindelijk bleef hij net op remise steken tegen de Duitse meester

Braun. Jasper Geurink was wel succesvol. Hij trof in Ivo Wantola een ideale tegenstander – de Limburger had zijn meesternorm al op zak na de achtste ronde, hij kon zich in deze laatste ronde zelfs een nederlaag permitteren. Wantola zat misschien wat al te ontspannen achter het bord, Geurink daarentegen was messcherp, *a man with a mission*. Wantola werd er kansloos afgezet.

Wit: Geurink (2357)

Zwart: Wantola (2378)

Caro-Kann.

1 e2-e4 c7-c6; 2 d2-d4 d7-d5; 3 e4-e5.

Veel energieke dan 2 d3, het systeem dat Geurink vroeger speelde.

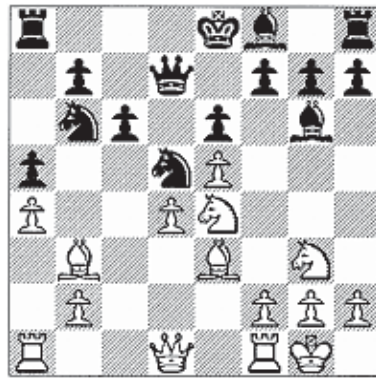
3...Lc8-f5; 4 c2-c4.

De methode-Geurink, de gulden middenweg tussen het messcherpe 4 Pc3 e6; 5 g4 en het meer positionele 4 Pf3 e6; 5 Le2.

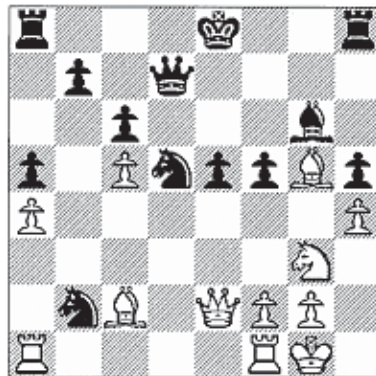
4...d5xc4.

Een lichte onnauwkeurigheid, wit kan nu in één keer terugslaan met de loper.

5 Lf1xc4 e7-e6; 6 Pg1-e2 Pb8-d7; 7 0-0

▲ Diagram 1

▲ Diagram 2

Pd7-b6; 8 Lc4-b3 Pg8-e7; 9 Pb1-c3 Dd8-d7.

Tijdverlies, beter is met een 9...Ped5.

10 Pe2-g3 Lf5-g6; 11 a2-a4!

Een uitroep teken op gezag van Geurink. Dit ontmoedigt de lange rokade en na a7-a5 kan die pion zwak worden.

11...a7-a5; 12 Lc1-e3 Pe7-d5; 13 Pc3-e4!

Diagram 1

Geurink: "wit vreest niet het slaan op e3 – versterking centrum, half-open f-lijn met zwakke broeder op f7."

13...h7-h5; 14 h2-h4 Lf8-e7; 15 Le3-g5 f7-f6?!

Te verzwakkend. Het beste was nog 15...0-0-0; 16 Lxe7 Dxe7; 17 Pd6+ Txd6; 18 exd6 Dxd6..

16 e5xf6 g7xf6; 17 Lg5-d2 e6-e5?!

Zwart is matig ontwikkeld en gooit toch de

stelling open – vragen om moeilijkheden.

18 Lb3-c2.

Met als idee 18...exd4; 19 Pxf6+ en 20 Lxg6+.

18...f6-f5; 19 Pe4-c5 Le7xc5.

Veiliger is 19...Dc8.

20 d4xc5 Pb6-c4?!

Wantola speelt de hele partij alsof hem niets kan gebeuren, uit al zijn zetten spreekt groot optimisme. Verstandiger was 20...Pc8.

21 Ld2-g5 Pc4xb2; 22 Dd1-e2.

Diagram 2

Zwakke pion op e5, wankel paard op b2, het rammelt nu aan alle kanten bij zwart. Geurink gaat er dwars door heen.

22...0-0; 23 De2xe5 Pb2-c4; 24 De5-d4

b7-b5; 25 a4xb5 c6xb5; 26 Tf1-d1!

Wint materiaal, en de rest is eenvoudig. Na 26...Tad8; 27 Lxd8 Txd8; 28 Ld3 f4; 29 Lxg6 fxf6; 30 fxf6 Pce3; 31 Lxh5 Tf8; 32 De5 Tf5; 33 Dd6 Dxd6; 34 cxd6 Kf8; 35 Txa5 Pxd1; 36 Ta8+ Kg7; 37 d7 Txh5; 38 d8D gaf Wantola zich gewonnen.

Geweldig middenspel

Alvorens de partij Baljakin-Boomstra uit het kampioenschap van Nederland te vervolgen, een kleine zijsprong. Toen oud-wereldkampioen Ton Sijbrands bovengenoemde partij besprak in zijn damrubriek in *de Volkskrant*, verwees hij naar een stelling die is te vinden in zijn 500 pagina's tellende prachtwerk over zijn leermeester en inspirator Henk Smit. Niet alleen vormt het volgende fragment een leerzame inleiding op Baljakin-Boomstra. Het toont ook hoe een dampartij, voor mensen met een goed en associatief geheugen, een wereld aan herinneringen opent. Veel denksporters onderkennen het culturele en wetenschappelijke aspect van hun liefhebberij.

Diagram 1

Henk Smit-Joop Verheij

(Clubcompetitie 1962, na 37...19-23)

Wit forceert op puntige wijze de winst door **38.32-27! 13-18**

Gedwongen, want een poging om met 38...23-28 39.27x18 13x22 uit de witte hekstelling te blijven, doet zwart na 40.31-27! 22x31 41.33x22 17x28 42.26x37 zijn voorpost verliezen.

39.34-29! 23x34 40.39x30 14-19 41.30-24!!

Een vergelijkbaar offer zien we straks terug bij Baljakin.

41...19x30 42.38-32! 30-34 43.43-38!

en de zwartspeler gaf zich, geconfronteerd met de dreiging 27-21 terecht gewonnen.

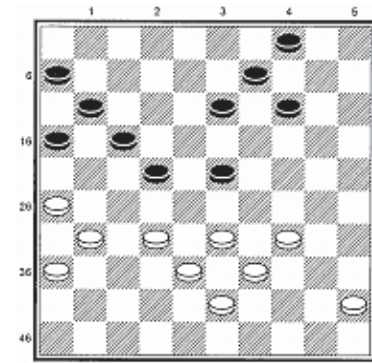
Diagram 2

Alexander Baljakin-Roel Boomstra

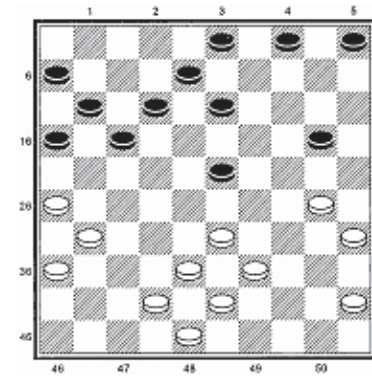
(NK 2013, 5e ronde, na 24...18-23)

In deze stelling werd de bespreking van deze partij vorige week onderbroken. Het vervolg:

25.45-40 12-18

▲ Diagram 1

▲ Diagram 2

Als zwart toch met 20-25 wil vervolgen, kan hij beter de formatie 8/12/17 intact laten.

26.40-34 20-25 27.33-28! 23x32 28.38x27

Wits terreinoverwicht neemt nu dreigende vormen aan. Zwart moet met 28...8-12 29.30-24 18-23 30.42-38 3-8 meteen actief worden, maar lijkt het gevaar te onderschatten.

28...5-10 29.42-38 10-14 30.30-24! 8-12 31.34-29(!)

Objectief bezien is 31.34-30 misschien beter. Maar daarvoor moet het eerst doordringen, dat zwart over de onwaarschijnlijke verdediging 31...14-19! beschikt en na een zet van wit de opmars 3-9-14 laat volgen. In de partij wilde zwart natuurlijk met 31...3-8 aan een formatie werken.

Daarop heeft wit nu de combinatie 32.35-30

25x23 33.24-19 13x24 34.27-21 16x27 35.31x2 paraat.

31...17-22? 32.38-32 12-17(?)

Zwart wil zich met 13-19, 18x9, 17-21, 11x13 bevrijden uit de hekstelling, maar wit is hem voor. Een computerprogramma wijst op de mogelijkheid 32...4-10! (zonder angst voor 33.29-23? 18x20 34.27x9 14-19! 35.9-4? 12-17! 36.4x21 16x49) wat na 33.24-20 13-19 34.20x9 3x14 meer verdediging biedt dan de partijvariant.

33.24-20! 14-19 34.20-15! 3-9

Na 34...19-23 het 'offer van Smit' met 35.48-42!, 36.39x30 en 37.42-38 W+.

35.29-24! 19x30 36.35x24 9-14 37.24-20!

14-19 38.20-14!! 19x10 39.43-38!

De forcing die Baljakin na zwarts 32ste zet heeft ingezet klopt wonderschoon, met als hoogtepunt het achterwaartse offer van Smit. Hoe wit het eindspel won na **39...10-14 40.27-21 16x27 41.32x23 13-19 42.38-33! 19x28 43.31-27! 22x31 44.36x27** kan de liefhebber opzoeken in Toernooibase via internet.